

е настаненъ на тѣзи работѣ, Сынъ Божій, нарочно проведенъ отъ небе-то на това служеніе за което е достаточенъ отъ всякъ страля, тѣй що никаква нужда за другъ ходатай не остава. Само той като чловѣкъ знае всички-тѣ наши нужды и има съжалѣніе за немощи-тѣ ни, и като Сынъ Божій има найголѣмо-то дързновение прѣдъ Бога и Отца да ходатайствува, и ходатайство-то му е всякога пріето. Има ли отъ святии-тѣ нѣкой тыя прѣимущества за ходатай, които има той? Не. Тогава защо оставямы него и търсимъ други?

Но може бы нѣкои да кажѣтъ че, ако не быва другъ ходатай освѣнъ Іисуса, между Бога и чловѣцы-тѣ, трѣбва да има другъ между Іисуса и чловѣцы-тѣ. Но туй е пакъ друго заблужденіе, и заблужденіе противно на Божіе-то слово. Защото Іисусъ Христосъ не казува, иди при нѣкого друго, но “Дойдѣте при мене всички що ся трудите и сте обременени и азъ ще вы упокоѣж.” Мат. 11 ; 28.

Оправдаватъ ся още нѣкои и казуватъ : когато отивамы при единъ царь за нѣкоѣ молбѣ, не отивамы право при него, но относямы ся чрѣзъ нѣкои неговы пріатели ; така трѣбва да приближавамы и при Бога чрѣзъ пріатели-тѣ му — святии-тѣ. Но това не е така. Всемилостивый и Всезнающій Богъ не е като земный царь. Да пристѣпимъ при нѣкой земный царь за да му искажемъ състояніе-то си и да му ся молимъ за нѣщо, мѣчно е ; защото той като чловѣкъ не може да слуша всички самъ, не може да върши всичко самъ,